PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Meillä on ollut tunne, että saadaan tuoda maaseutua kaupunkiin. **TOIMISTUSJOHTAJA JUHA KETKO, JUVIA OY**

18.03.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 6.28
ja laskee kello 18.30
Oulussa kello 6.26
ja laskee kello 18.28
Utsjoella kello 6.20
ja laskee kello 18.22

Päivän sana

18.3. Mutta enkeli jatkoi: ”Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus.” Luuk. 1:30–31 19.3. Silloin Maria sanoi: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.” Niin enkeli lähti hänen luotaan. Luuk. 1:38

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Eetu, Edvard
Huomenna tiistaina:
Minna Canthin päivä, tasa-arvon päivä, Juuso, Josefiina, Jooseppi, Joosef

Mietelause

Pahin epäkohta, joka varsinkin suuria kulttuurimaita uhkaa mitä kauheimmalla mullistuksella, on se vika yhteiskunnallisessa järjestelmässä, jonka kautta suuret omaisuudet kiertyvät muutamain yksityisten haltuun, jota vastaan suuri enemmistö saa kärsiä puutetta ja kurjuutta.

Minna Canth

MERKKIPÄIVIÄ

60-VUOTIAS

Erikoistoimittaja **Heikki Vuorela** 19.3. Espoo. Matkoilla.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen

Julkaisemme vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Kuvaksi käy mustavalko- tai värikuva. Palsta on maksuton. Tiedon tulee olla perillä viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Osoite: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai sähköpostilla *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*

KUOLLUT

Agronomi Pauli Ilva

Agronomi Pauli Ilva menehtyi pitkällisen sairauden jälkeen 23.2. Kuopiossa Harjulan Sairaalassa.

Rantasalmella 22.9.1932 syntynyt Pauli Ilva varttui Kolkontaipaleessa Itä- ja Suur-Savon maamieskoululla, jossa hänen isänsä oli opettajana. Maatalous ja maaseutu tulivat tutuiksi myös äidin kotitilalla Sääminginssä.

Ylioppilaaksi Ilva kirjoitti Savonlinnan Lyseosta 1952. Agronomiksi hän valmistui vuonna 1959 pääaineena kasvinviljelytiede.

Ensimmäinen työpaikka oli Laidunyhdistyksen piiriagronomina Kuopiossa. Kuopion Maanviljelysseuran maanviljelysagronomiksi Pauli Ilva siirtyi vuonna 1965. Kuopion läänin maatalouskeskuksen johtajaksi Pauli Ilva valittiin vuonna 1972. Tässä tehtävässä hän toimi eläkkeelle jääntiin saakka vuonna 1994.

Pauli Ilvan työuraan ajoittui monia maatalouden ja maaseudun murrosvaiheita. Hänen johtajakautensa aikana neuvonta muuttui ryhmäneuvonnasta tilakohtaiseen suunnitteluun ja tulosten seurantaan. Uusia palveluita ja tekniikkaa hyödynnettiin neuvonnassa valtakunnallisesti ensimmäisten joukossa.

Pauli Ilva oli työuransa aikana järjestämässä ja johtamassa lukuisia maatalousnäyttelyitä, joista suurimmat ajoittuvat 1980- ja 1990-luvuille.

Pauli Ilva toimi myös Pohjois-Savon maatalouden edistämissäätiön hallituksessa 1971–2006 ja asiamiehenä 1973–1998.

Hänellä oli lukuisia luottamustehtäviä muun muassa pankkien, osuuskaupan, oppilaitosten, yhdistysten edustajistojen, hallintoneuvostojen ja hallituksien jäsenenä ja puheenjohtajana. Lisäksi hän oli mukana erilaisissa viranomaisneuvottelukunnissa ja -työryhmissä.

Hän osallistui aktiivisesti kuorotoimintaan Puijon Laulussa ja Kuopion rotaryklubin toimintaan.

Pauli Ilva luotti eri tehtäviin valittujen toimihenkilöiden asiantuntemukseen ja työssä suoriutumiseen. Hyvällä tilannetajulla ja huumorilla oli monta kertaa ratkaiseva merkitys kiperissä tilanteissa. Ja innolla hän johti toimihenkilöpäivien illanvietoissa meitä huonompia laulajia yhteislauluun, hyvä yhteishenki siinä kasvoi huomaamatta.

Pauli Ilvaa jäivät kaipaamaan puoliso, neljä lasta ja kymmenen lastenlasta.

MATTI OLLIKAINEN

Mimmit leipoivat yrityksensä voittoon

4H-järjestön valtakunnallisen yrityskilpailun voittajaksi on valittu 14-vuotiaiden hankasalmelaisten **Hanna Iivarisen**, **Laura Hytösen** ja **Elsi Jääskeläisen** viime vuonna perustama Mimmi-Team.

”Yritysideana oli alun perin järjestää synttäreitä lapsille, mutta olemme tehneet kaikkea siivouksesta leipomiseen”, tytöt kertovat.

”Keksimme viedä leivonnaisten tilauslistan kunnanvirastolle ja koululle. Siinä vaiheessa alkoi leivonnaisten kuljetuksessa olla jo vähän järjestelyongelmia. Niitä ei enää saanut perille ilman autoa.”

Mimmi-Teamin tavoitteena on rahoittaa kolmikon matka Amerikkaan. Kesällä 2014 mimmit matkustavat 4H-vaihtoon, ja matkan kustannuksiin tarvitaan yhteensä 10 000 euroa.

Tekemisen meininki

Mimmi-Teamin suunnitelmallisuus vakuutti palkintoraadin. Yritys on tuottanut rahaa hyvin ja suunnitelman mukaan.

”Ensimmäisen vuoden taloudellinen tulos on nuorten ikä huomioiden hyvä. Tässä yrityksessä on todella kova tekemisen meininki. Nuoret tarttuvat ennakkoluulottomasti asiaan kuin asiaan varojen keruuta varten”, totesi Suomen 4H-liiton toimitusjohtaja **Seppo Hassinen**.

Lähi-Tapiola palkitsee vuoden 4H-yrityksen 500 eurolla. Palkinto luovutetaan Keski-Suomen 4H-piirin tilaisuudessa myöhemmin keväällä.

Yli 300 nuorta yritystä

Kunniamaininnan kisassa saivat akustinen soitinyhtye Helke Virtain 4H-yhdistyksestä ja kalastustarvikkeita toimittava JL-Vaaput Luumäen 4H-yhdistyksestä.

4H-yritykset ovat 13–28-vuotiaiden 4H-järjestön jäsenten perustamia yrityksiä. Nuoret käyvät yrityskurssin ja saavat henkilökohtaisen yritysohjaajan.

4H-yritys antaa nuorelle perustietoa yrityksen perustamisesta, yritteliään otteen työelämään ja arvokasta kokemusta yrittäjänä toimimisesta. Viime vuonna 4H-yrityksiä oli Suomessa 304 ja niiden yhteinen liikevaihto ylitti 173 000 euroa.

KATJA KOLJONEN

» Yritysideana oli alun perin järjestää synttäreitä lapsille, mutta olemme tehneet kaikkea siivouksesta leipomiseen.«

HANNA IIVARINEN, LAURA HYTÖNEN JA ELSI JÄÄSKELÄINEN

Yksityiskohdat luovat tunnelmaa Koiramäen pihapiirissä. Ulkovalo näyttää vanhanaikaiselta lyhdyltä.

Sami Parviainen muuraa Koiramäen suurta leivinuunia. Uunin ei tarvitse vetää savua vaan väkeä, sillä kävijät voivat halutessaan ryömiä sen läpi. ”Vaikka tiiliverhoilu on vain koriste, muurarin ammattitaito on tarpeen”, Parviainen vakuuttaa.

Päivi Sormusen tekemät nuket odottavat vielä pääsyään Koiramäkeen. Taustalla huvipuiston toimitusjohtaja Miikka Seppälä.

Mauri Kunnaksen koirahahmot saavat uuden kodin Särkänniemestä

Särkänniemen elämyspuistoon on valmistumassa Mauri Kunnaksen luomia Koiramäen pikkukaupunkia ja Koiramäkeä jäljittelevä teemapuisto.

TAMPERE (MT)

Rakentajat häärivät vielä lumen peittämissä uudistaloissa, mutta pikkukaupungin raitti hahmottuu selvästi. Vasemmalla on kirjasto ja apteekki, niitä vastapäätä leipomo. Edempänä seisoo jyhkeä kaupungintalo. Tie vie edelleen hirsistä veistettyjen maalaisrakennusten reunustamaan pihapiiriin, Koiramäkeen.

Piirtäjä ja lastenkirjailija **Mauri Kunnaksen** kirjoista tuttuihin Koiramäen taloon ja kaupunkiin pääsee pian oikeasti käymään. Niitä sekä Drakkulan linnaa rakennetaan Tampereelle Särkänniemen elämyspuistoon. Tällä hetkellä lattialankkuja lyödään paikoilleen. Ennen vappua pitäisi olla valmista.

Koiramäkeen tulee noin 1 500 neliömetriä rakennettua alaa 30 rakennukseen, joista suurin osa on talvilämpimiä. Viiden miljoonan euron laajennus tyhjentää Särkänniemen kassaa, mutta huvipuiston johtaja **Miikka Seppälä** on innostunut.

”Aloimme suunnitella tätä yli kolme vuotta sitten arkkitehtimme **Petri Pussisen** ideasta. Tämä on paitsi vuosituhannen kallein myös paras juttu.”

Koiranukkeja ja oikeita eläimiä

Alueen suunnittelu on vaatinut paljon työtä. Ei ole helppoa säilyttää Kunnaksen maailman lapsenomaista idylliä ja tehdä alueesta samalla sujuva ja turvallinen tuhansien kävijöiden massalle. Lopputuloksena ei saa olla jäykkä ulkomuseo, vaan erityisesti lapsille on oltava tekemistä silmänilon lisäksi.

Koiramäestä puuttuvat vielä asukkaat. Koirat asettuvat taloksi, kun kaikki rakennustyöt on tehty.

Satojen nukkehahmojen kanssa aiemmin Lasten eläintarhana toimineelle alueelle palaavat elävät eläimet. Koiramäen maataloon kuuluvat tietysti kotieläimet, mutta kaupunkilaiset ovat tuoneet merimatkoiltaan eksoottisempiakin otuksia, Seppälä paljastaa.

Tavallaan Särkänniemen Koiramäki on kopion kopio. Kunnaksen Koiramäen esikuvana nimittäin on talonpoikaismuseo Yli-Kirran talo Punkalaitumella. Särkänniemen rakentajatkin ovat tutustuneet alkuperäisiin rakennuksiin.

”Yli-Kirrassa ollaan käyty, ja Sastamalassa Herra Hakkaraisen talossa”, kertoo rakentamisesta vastaavan Juvia Oy:n toimitusjohtaja **Juha Ketko**.

Toimintamallia ja inspiraatiota on haettu myös kirjailija Astrid Lindgrenin tuotantoa elävöittävästä teemapuistosta Ruotsin Vimmersbyssä.

Kädentaito näkyy rakennuksissa

Ketkon mukaan moni Koiramäen rakentajista on maaseudulta kotoisin. Heille perinteinen, suomalainen rakennustyyli on luontevaa. Koiramäen rakentaminen on silti jotakin ainutkertaista, johon osallistumisesta rakentajat ovat ylpeitä.

”Yksityiskohdat ja fiilis tulevat arkkitehtisuunnitelmien lisäksi hyvien tekijöiden kädentaidosta. Meillä on ollut tunne, että saadaan tuoda maaseutua kaupunkiin”, Ketko sanoo.

Vaikka talot ovat perinteisen oloisia, kaikessa ei ole haettu aitoutta orjallisesti. Nykyaikaiset rakennusmääräykset koskevat huvipuistoakin. Rakentajat näkevät vaivaa häivyttääkseen vanhaan tyyliin sopimattoman tekniikan, kuten lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet.

Aikataulu on sanellut joitakin ratkaisuja. Koiramäen talon hirret ovat venäläistä keloa, sillä kelo on valmiiksi kuivaa. Tuoreiden hirsien kuivumista olisi pitänyt odottaa liian kauan. Suomesta keloa ei kuitenkaan saa.

Jotta välipohjan vuoliaiset näyttäisivät elämää nähneiltä, ne on käytetty erityisen puunvanhennuskoneen kautta. Koneen terässharjakset raapivat puun kuluneen oloiseksi.

Ulkomaalaisia vieraita yhä enemmän

Toistaiseksi Särkänniemi on ollut vahvasti kotimainen matkailukohde. Ulkomaisia kävijöitä oli viime vuonna noin 30 000. Se on vähän yli 500 000 vieraan kokonaismäärään nähden, mutta moninkertaisesti aiempiin vuosiin verrattuna.

”Vaikka Koiramäki on jotakin hyvin suomalaista, uskon että alue lisää ulkomaisten kävijöiden määrää”, Seppälä sanoo. Onhan Kunnaksen kirjojakin käännetty lukuisille kielille.

Tulevina kesinä selviää, millaiseksi vetonaulaksi Särkänniemen Koiramäki kehittyy. Ainakin huvipuistoammattilaiset maailmalla vaikuttavat seuraavan alansa uutuuksia tarkasti.

Haastattelu keskeytyy hetkeksi, kun Seppälä jää tuijottamaan tietokoneensa ruutua.

”Täällä on nyt kutsu Kiinaan Guangzhouhun Aasian teemapuistojen kehitysfoorumiin.”

HENRIK SCHÄFER

KARI SALONEN

Koiramäen rakentamisesta vastaavan Juvia Oy:n toimitusjohtaja Juha Ketko silmäilee Koiramäen kaupungin raittia.

Koiramäen hirret veistettiin Karstulassa

Koiramäen talon pihapiirin hirsirakennukset ovat keskisuomalaista käsityötä. Hirsirungot toimitti Karstulan Kimingillä toimiva perheyritys Hirsityö Heikkilä. Yrityksessä työskentelevät **Erkki Heikkilä** ja hänen kolme poikaansa milloin opiskeluilta ehtivät.

”Koiramäki oli mielenkiintoinen, perinnerakentamista on mukava tehdä. Meidän mittakaavassa se oli iso muttei poikkeuksellinen tilaus. Poika sanoi lehtihaastattelussa, että tämä oli varmasti ensimmäinen ja viimeinen navetta mikä tehdään”, Heikkilä kertoo.

Tavallisempi tilaus on vapaa-ajan huvila, mutta Heikkilöillä on aikaisempaakin kokemusta suuremman työmaan osatoimittajana.

Koiramäen hirsien veistäminen Karstulassa ja pystytys Särkänniemeen veivät noin kolmelta tekijältä kaksi kuukautta.

Materiaaliksi valikoitui kelohirsi, sillä aikataulu vaati valmiiksi kuivaa puuta. Hirret on pelkattu eli sahattu kahdelta sivulta suoraksi. Männyn punertava sydänpuu paljastuu sahattaessa kelon harmaan pinnan alta.

Koiramäen maailmassa veistäjät käyttävät käsityökaluja. Nykyisin hirsiä työstetään lähinnä moottorisahalla ja siihen asennettavilla lisälaitteilla.

”Moottorisahalla päristely on kuitenkin pieni osa kokonaisuutta. Paljon on hirsien piirtämistä, mittailua ja sovittelua, että ne saadaan paikoilleen.”

HENRIK SCHÄFER

MARTTI HEIKKILÄ

Koiramäen hirsirakennusten rungot syntyivät parissa kuukaudessa.

LUKENUT MIES

Yhdistetyn mies

Toimittaja on sellainen, joka kertoo asioista, joista ei tiedä. Tiedottaja taas tietää paljon asioita, joita ei voi kertoa. Järjestö- ja puoluelehtien päätoimittajat ovat näiden yhdistelmä. **Kari Arola** on ollut yhdistetyn mies parhaasta päästä.

Arola on toiminut SAK:n lehden Palkkatyöläisen päätoimittajana, Eläketurvakeskuksen, Akavan ja insinöörien tiedotuspäällikkönä ja lopulta SDP:n pää-äänenkannattajan Uutispäivä Demarin päätoimittajana.

Ainakin hän on tavannut kaikki mielenkiintoiset suomalaiset ja päässyt kielitaidottomien ay-pamppujen tulkkina kiertämään maapallon moneen kertaan.

Lukijaa kiinnostaa varmaan eniten uran loppu, kun päätoimittajalta meni sukset ristiin lehtensä ja puolueensa kanssa. Kriisi huipentui syksyllä 2011, kun Arola ilmoittautui ensimmäisten joukossa vihreiden presidenttiehdokkaan Pekka Haaviston kansalaisvaltuuskuntaan.

Sauli Niinistön Arola oli oppinut tuntemaan jo opiskeluvuosina Turussa. Paavo Väyrynen oli muuten mahdoton. Paavo Lipponen oli saateltu eläkkeelle, jossa pohjattoman kyllästyneet rividemarit toivoivat hänen pysyvän arvokkaasti.

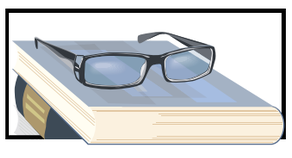

Kriisivuosien tunnot Arola kuittaa tyylikkäästi päiväkirjansa sivuilta.

Perimmiltään hän on sittenkin journalisti. Puoluelehdet elävät aatteesta. Niihin sopii huonosti toimitusjohtajan kohoaminen ohi päätoimittajan ylimmäksi käskijäksi. Tuskin se pitkän päälle lyö leiville maakuntalehdissäkään.

Kari Arola ilmaisee olevansa pohjimmiltaan yhä Juankosken Pyrkivän mies, kyläkauppiaan poika, jonka äiti ajoi polkupyörällä aina vasenta puolta tietä.

Edelleen hän kylänraitilla muistaa pois lentäneiden luokkatoveriensa kotitalot.

Siinä on vissi ero tunnetumpiin savolaisdemareihin, herraskakaroihin joiden nuttuun joskus tarttui häivähdys punaistakin. Näiden ainoa side kotiseutuun on Kuopion lyseon saksanopettajan muisto ja KuPS.

PEKKA ALAROTU

Kari Arola: Herraduunari. 186 sivua. Media-Wallius.